

ΜΟΝΟΙ ΚΑΘ' ΟΛΩΝ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσω τὴν ἐκ βάθους ψυχῆς εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὰς εἰς Μεγάλας Δυνάμεις, ἐξ ὧν μάλιστα αἱ τρεῖς φέρουσιν ἐπαξίως τὸν τίτλον τῶν Προστατῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν μεγάλην ἐκδούλευσιν ἣν παρέσχον εἰς τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα χάρις εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν διαγωγὴν. Τὸ φρόνημά μου σήμερον εἶνε φρόνημα ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους καὶ διὰ νὰ μὴ φανῇ ὑπέρχομπος ἡ φράσις μου, ἐνῶ εἶνε γνωστὸν ὅτι οὔτε μέλος ἀπλοῦν ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν τόσων σχηματισθεῖσων κατὰ τὰ πολυάριθμα συλλαλητήρια ἐχρημάτισα, τὴν ἐπεξηγῶ λέγων ὅτι σήμερον δὲν ὑπάρχουσι δύο φρονήματα καὶ δύο γνώμαι ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος σκέπτεται καὶ ὁρᾷ ὡς εἰς καὶ μόνος ἄνθρωπος. Ἐὰν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε κανεὶς ψυχρόαιμος καὶ φλεγματικός, ὅστις ἀναλογιζόμενος τὰς περιστάσεις νὰ φρονῇ εὐσυνειδήτως ὅτι ὑπῆρχε δυνατὴ ἡ ὑποχώρησις εἰς ὃ σημεῖον ἐφθάσαμεν, κατὰ τὴν ἐδομαχίαν ταύτην ἀναμφισβότως θὰ μετέλλαξε γνώμην. Εἰς τὴν ἀλαζόνα, εἰς τὴν αὐθάδη πρόσκλησιν τῆς συνησπισμένης ἐπισήμου Εὐρώπης ἀπήντησε μία σθεναρὰ φωνὴ ἀγανακτήσεως, φωνὴ μεγαλόφρονος ἀπειπισμοῦ, ὑψηλῆς αὐταπαρνησίας κρᾶζουσα ἔμπροσθεν! καὶ ἡ βροντώδης ἀπήχησις τῆς φωνῆς ταύτης ἥτις ἐξηλθεν ἀπὸ τὰ στέρνα τοῦ ἀδικουμένου καὶ καταπιεζομένου ἔθνους, θὰ ἐφθασε βεβαίως μέχρι τῶν ὀχθῶν τοῦ Ταμέσεως καὶ τοῦ Σπρέα καὶ θὰ ἐξέπληξε τοὺς ἐκεῖ διαβουλεύομένους θρασεῖς δυνάστας τῶν λαῶν. Διὰ τοῦτο, ἐπαναλαμβάνω, ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις καὶ παρακαλῶ τοὺς ἐνταῦθα ἀξιοτίμους ἀντιπροσώπους αὐτῶν νὰ διαβιβάσωσιν ἕκαστος πρὸς τὴν οἰκίαν κυβέρνησιν τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μου. Ἰδιαίτατα δὲ ἡ παράκλησίς μου ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἀξιόραστον αὐτὸν βρεττανὸν εὐπατρίδην, περὶ τοῦ ὁποίου τόσος ἐγένετο λόγος, τὸν σὶρ Ὁράτιον Ροῦμβολδ, ὅστις τόσον καλὰ γινώσκει νὰ κλείῃ τὰς θύρας. . . τῆς συμπαθείας καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διπλωματικὴν ἐνέργειαν τόσην, φαίνεται, ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἢ πρώτην συλλαβὴν τοῦ ὀνόματός του, καὶ τὸν καθικετεύω εὐσεβᾶτως νὰ διαβιβάσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τὸν εὐγενῆ μαρκήσιον Σώλσβαρυ, τὸν πρωθυπουργὸν τῆς χαριτοδύτου Ἀνάσσης, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ σεβαστὰ σπλάγχνα φωλεοῦν τόση στοργὴ πρὸς τὸ δύσμοιρον τῶν Ἑλλήνων ἔθνος! Ὁ κόπος τῆς μεταβιβάσεως δὲν θὰ εἶνε μέγας, διότι τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος αἰσθηματὰ μου δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν εἰς τὸ ἐξῆς βραχὺ δίστιχον :

Σωλσβαρύ, Σωλσβαρύ,
μὴ μᾶς κᾶνης τὸ βαρὺ!

Υ+Υ

Ἐὰν οἱ ὑπὸ τοὺς σκοτεινοὺς θόλους τῶν γοτθικῶν ναῶν πρὸ αἰώνων καθεύδοντες σιδηρόφρακτοι ἱππῶται, οἱ ἀγωνισθέντες ἀνδρείως κατὰ τῶν ἀπίστων εἰς τὴν Ἀγίαν Γῆν, ἀπέσειον τὸν μόρσιμον ὕπνον καὶ ἀνίσταντο σήμερον, τί θὰ ἔλεγον ἄρᾳ γε βλέποντες τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην συνασπίζομένην διὰ νὰ παρᾶσχῃ συνδρομὴν βδελυκτὴν εἰς τὸ καταρρεῖον κράτος αὐτῶν ἐκείνων τῶν ἀπίστων καθ' ὧν αὐτοὶ ἐπολέμησαν, διὰ νὰ δεσμεύσῃ τὰς χεῖρας ἔθνους ἐτοιμαζομένου ν' ἀναλάβῃ ἄνισον ἀγῶνα, ἄνευ τῆς βοήθειας οὐδενός, εἰς μόνας τὰς ἰδίας δυνάμεις καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῶν τέχνων του στηριζομένου ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ;

Ἐκεῖνοι θὰ ἐπανεπιπτον εἰς τοὺς τάφους των πικρὰν ἐκφέροντες ἄραν κατὰ τοῦ φαύλου καὶ δολίου πολιτισμοῦ τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἀλλ' εἰς ἡμᾶς ὁ τερατώδης αὐτὸς ἱστο-

ρικός σλοικισμός ἐμπνέει θάρρος καὶ υπερηφάνειαν καὶ μεγαλοφροσύνην.

Ἐνόσω μᾶς ἱσχωπτον, μᾶς ἐχλεύαζον, μᾶς ὠνειδίζον, ἤτο σημεῖον ὅτι μᾶς ἐθεώρουν ἀνικάνους νὰ διαπράξωμεν γενναῖόν τι, ὠναστούς, καυχηματίες, ἀλλ' ἀκινδύνους. Ἀφοῦ ὁμως ὀργίζονται καὶ ἀπορραϊζοῦσι νὰ μετέλθωσι τὴν βίαν, σκαιῶς παραβαίνοντες πάντα τοῦ δικαίου νόμου, σημεῖον ὅτι ἤρχισαν νὰ μᾶς θεωρῶσιν ἱκανούς νὰ πράξωμεν κατ'.

Ἡ φθονερὰ Βρεττανία ὑπόπτεισεν ὅτι εἰς μίαν τοῦλάχιστον ἄκραν τῆς Μεσογείου ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀκόμη ἀρκετὴ βορὰ ἐξαίρετος ὡς ἡ Κύπρος διὰ τὴν παμράχον ὁρεξίν της, ὑπάρχει καὶ κάποιος ἄλλος ὅστις rules the waves, κυβερνᾷ τὰ κύματα, κατὰ τὴν κομπαστικὴν ἐκφράσιν τοῦ ἔθνικου της ὕμνου. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἀνέχεται ἀντιζήλους, πέμπει τὸν πανίσχυρον καὶ υπερήφανον στόλον της νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιφύγον δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὴν σύμμαχόν της ἐνέργειαν τῶν ὀλίγων καὶ ἀνισχύρων σκαφῶν τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου. Θ' ἀπερᾶσζεν ἔσως ν' ἀποστείλῃ καὶ στρατὸν διὰ νὰ παρεμποδίσῃ καὶ κατὰ ξηρὰν τὰς κινήσεις μας; ἀλλ' οἱ Ἀγγλοὶ στρατιῶται εἶνε φρόνιμοι καὶ δεικνύονται ἀτρόμητοι μόνον ὅταν μάχωνται πρὸς τοὺς σοκολατόχρους Ζουλού, καὶ Ἀσαντῆ, καὶ Σουδανούς, ἀντιμετωπίζοντες δι' εὐστόχων ὀπλῶν Ρέμιγκτον καὶ Σνίτδερ τὰ βέλη καὶ τὰ ἀκόντια τῶν ἡμιγύμων πολεμίων. Τὸ ἀγγλικὸν στέμμα φρουρεῖται, ὡς γνωστὸν, ὑφ' ἑνὸς λέοντος καὶ ἑνὸς ἵππου μονόκερω· διὰ τοῦ πρώτου ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ δεικνύει τοὺς ὀδόντας πρὸς τοὺς ἀδυνάτους, διὰ τοῦ δευτέρου συνειθίζει νὰ φεύγῃ τριποδητὶ ὅταν ὀσφρανθῇ κίνδυνον.

Ἡμεῖς εἴμεθα ἀδύνατοι, ἀλλ' ἔχομεν ὑπὲρ ἡμῶν τὸ δίκαιον ὅπερ μᾶς ἐνισχύει. Καὶ ἀφοῦ εἶνε φανερόν ὅτι οἱ μεγάλοι μὲ ὅλην τὴν ἰσχύν των μᾶς φοβοῦνται, θὰ πράξωμεν ὅ,τι εἶνε ἀνθρωπίνως δυνατόν διὰ νὰ τοῖς ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν ἦσαν ἀνυπόστατοι οἱ φόβοι των. Καί, μὰ τὸν μονύεalon τοῦ κ. Κουρτοπάσση, μὰ τὰς ξανθὰς τρίχας τοῦ κ. Μπρίγκεν, μὰ τὰς φιλάς τοῦ Old Tom τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας, οἱ μεγάλοι θὰ μετανοήσωσι διὰ τὸ αὐθαίρετον διὰδόχμά των.

Θ' ἀνάψωμεν τὴν πυρκαϊάν ἢ ὁποία τόσον τοὺς πτοεῖ εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἃς γείνωμεν πυρίπλεκτοι ἡμεῖς πρώτοι.

Ὁ Ἑλληνισμός ὅταν θέλῃ εἶνε Σαμφών· καὶ δεσμευμένος ἀκόμη εἶνε ἱκανὸς νὰ ἐμβάλῃ εἰς ταραχὴν τοὺς Φιλισταίους.

Υ+Υ

Τὸ ζήτημα διελευκάνθη καὶ ἡπλουστεύθη χάρις εἰς τῶν Δυνάμεων τὴν διαγωγὴν. Εἰς τὴν ἐκνομον βίαν αὐτῶν βασιλεὺς καὶ κυβερνήσις καὶ λαὸς μίαν ἔσχον ἀνδρικὴν ἀπόφασιν, τὴν μέχρις ἐσχάτων ἀντίστασιν.

Ἄς ἔλθῃ ὁ ἀγγλικὸς στόλος· δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἡ σημαία τῶν πλοίων τῆς θαλασσοκράτορος Ἀλβιόνος μαίνεται δι' ἀνοσιουργημάτων. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ναπολεοντικῶν πολέμων, ὁ Νέλσον, ὁ μονόφθαλμος ἥρως ναυπᾶς ἀκόμη φέρων τὰς δάφνας τοῦ Ἀβουκίρ εἰς τὴν κεφαλὴν, εἰσέπλευσεν αἰφνης εἰς τὸν λιμένα τῆς Κοπεγχάγης καὶ κατέστρεψε τὸν ναυλοχοῦντα ἐκεῖσε δανικὸν στόλον ἄνευ κηρύξεως πολέμου καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης!

Ἄς ἔλθωσι νὰ μᾶς δεσμεύσωσι τὰς χεῖρας, εἴμεθα καὶ ἡμεῖς συνειθισμένοι εἰς τὰς βιαιοπραγίας των. Ὅτε οἱ πατέρες ἡμῶν ἠγωνίζοντο τὸν ἱερώτατον τῶν ἀγώνων, οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἀπεπέμποντο βαναύσως ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ συνέδρια, τὰ ἀπροστάτευτα γυναικόπαιδα ἀπεδιώκοντο ἀσπλάγχχνως ὑπὸ τῶν ἐν Ἑπτανήσῳ ἀγγλικῶν ἀρχῶν καὶ ὁ αὐστριακὸς στόλος ἐβομβοβόλει τὴν Ὑδραν.

Ἄς ἐπαναλάβωσι τ' ἀνδραγαθήματά των οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἄς τολμήσωσιν ἂν θέλωσιν ἀσεβῶς ἐμπαιζόντες τὸ δίκαιον

νά πραγματοποιήσωσι τὴν ἀπειλὴν των καὶ νὰ συλλάβωσι τὸν στόλον μας.

Μὴ λησμονῶσιν ὁμῶς, ὅτι ὁ διοικῶν τὰ ὀλίγα πλοῖα μας ἐφ' ὧν κυματίζει ἡ εἰς μυρίας νίκας δοξασθεῖσα σημαία καλεῖται Κανάρης, ὄνομα πολὺ γνωστὸν εἰς τὰ κύματα καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ Σώλσβαρυ ἔπεσεν ἀλλ' ὁ πιθανὸς διάδοχος αὐτοῦ Γλάδ-
στων, ὡς λέγεται, μὲ ὅλα τὰ καέντα βεγγαλικά ὑπὲρ αὐτοῦ,
θὰ ἐπιμείνῃ, ὡς λέγεται, εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν προκατό-
χων του.

Πολὺ καλὰ! Καὶ ἡμεῖς θὰ ἐπιμεινῶμεν εἰς τὴν ἀπόφα-
σίν μας!

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ

ΡΟΥΜΒΟΛΔΙΣΜΟΙ

Ἀναμφιβόλως σπανίως τοιαύτη παράδοξος σκηνὴ καὶ τοιαύτη ἐθνικὴ ἐξέγερσις ἐλαθον χώραν ἐν ἐλευθέρῳ κράτει, ὡς αἱ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ταράχασαι σύμπαν τὸ ἑλληνικόν. Χθесινὴ φιλοδόξος ἡγεμονία ἐπαναστατεῖ, ἀφαιρεῖ ὁλόκληρον ἐπαρχίαν ἀπὸ τῆς κυριάρχου τῆς, κηρύττει πόλεμον καὶ διεξάγει ἐκστρατείας, οὔτε δὲ εἰς τὴν κυρίαρχόν τῆς ἐπιτρέπεται, οὔτε ἄλλος τις ἀναλαμβάνει νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Λαὸς ἀνεξάρτητος καὶ αὐτοδιοίκητος αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ν' αὐξήσῃ ὀλίγον τὰ μέσα τῆς ἀμύνης αὐτοῦ κατ' ἐνδεχομένης καταπατήσεως τῶν συμφερόντων ἢ τῶν δικαιωμάτων του. Καὶ ἀμέσως ὁ Ἄρειος Πάγος τῶν ἑξ μεγάλων δυνάμεων, συνέρχεται, καταδικάζει τὸ οὐδαμῶς πταῖσαν εἰς τὴν δικαιοσύνην ἢ τὴν νομιμότητα ἔθνος, ἐκδίδει ἀποφάσεις διαταπτούσας τὴν δέσμευσιν αὐτοῦ καὶ τὴν κατὰσχυσιν τοῦ στόλου του· ἐντέλλεται δὲ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, ὅστις ἐκτελὼν τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν ὑβρίζει τὸν πρωθυπουργόν, προσβάλλει τὸν βασιλέα καὶ προπηλακίζει ὁλόκληρον τὸ ἔθνος. Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἀφοῦ εἰς τὸ ἐξῆς ἡ ἀπὸ κράτους εἰς κράτος ἀμοιβαία ἀποστολὴ πρέσβεων σκοπὸν ἔχει ὅχι τὴν διατήρησιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν ἐπίδοσιν ἀποφάσεων, νομίζω ὅτι οὗτοι δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι κάλλιστα καὶ δι' ἀπλῶν διαστικῶν κλητέρων. Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι ἐκ τούτου θὰ ἐκέρδιζον καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐν λόγῳ κρατῶν καὶ ἡ εὐγένεια.

Δὲν ἤξεύρω ἂν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔχῃ σκοπὸν νὰ ἐκτελέσῃ ὅσα ἀνεκοίνωσε καὶ εἰάν αἱ ἀπειλαὶ τοῦ ὀξύθυμου κ. Ρούμβολδ θὰ πραγματοποιηθῶσιν. Ἀλλ' οἱ εὐσεβεῖς Ἀγγλοὶ, οἵτινες ἀναγινώσκουσι τὴν Βίβλον καὶ γνωρίζουν βεβαίως τὴν ἱστορίαν τοῦ Σαμψὼν, καλὸν θὰ ᾔτο νὰ σκεφθῶσιν ὀλίγον σοβαρώτερον ἂν τοῖς συμφέρῃ πράγματι νὰ ἐξαναγκάσωσι τὸ ἑλληνικόν ἔθνος νὰ εἴπῃ καὶ αὐτό: Ἀποθανεῖτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἁγιοφόρων!

Χαρακτηριστικώτατον τῆς ἀνοικτεῖς συμπεριφορᾶς τοῦ ἐξοχωτάτου ἁγγλοῦ πρέσβεως πρὸς τὸν πρωθυπουργόν λέγεται ὅτι ὑπῆρξε καὶ τὸ μετὰ βρόντου δυνατοῦ κλείσιμον τῆς θύρας ὑπὸ τοῦ κ. Ρούμβολδ ἐνῷ ἐξήρχετο. Ἄν καὶ ἡ διάδοσις αὐτῆς εἴνε ἐπίσης ἀληθής, ἡ ἀπάντησις τῆς κυβερνήσεώς μας εἰς τὴν διακοίνωσιν αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ περιέχῃ μόνον τὰς ἀκολούθους λέξεις: « Ὁ τοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα δοφ θέλεις βρόντα ».

Τὴν ἀκριβεστάτην σύνοψιν καὶ τὸν καλλίτερον χαρακτη-

ρισμὸν τοῦ περιφύμου διπλωματικοῦ ἐπεισοδίου ἡδύνατο νὰ παράσχῃ προχθесινὴ τις σκηνὴ παρὰ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην. Ἀχθοφόρος τις ἐκ τῶν παρὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο συνήθως σταθμεύοντων Λακωνῶν ὑβρίζει καὶ ἠπειλεῖ ἓνα τῶν συναδέλφων του.

Εἰς τῶν παρατυχόντων διαβατῶν ἱστάμενος καὶ παρατηρῶν τὸν μαινόμενον ἀχθοφόρον:

— Τί Ρούμβολδ!

Εἰς τῶν γνωστοτέρων ἀγυρισπαίδων τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων κοσμεῖται ἀπὸ πολλοῦ διὰ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Εξ. τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Τόρεων καὶ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀνάσσης. Μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἀναμφιβόλως ἐπιβάλλεται εἰς τὴν ἐντιμον ταύτην συντεχνίαν νὰ ὀνομάσῃ καὶ κανὲν ἄλλο ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ρούμβολδ.

Ἐφημερίστις ἔγραψεν ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ σίρ Ρούμβολδ θὰ μείνῃ ἱστορικὴ. Τοῦτο εἶνε φυσικώτατον, ἀφοῦ πράγματι ὑπῆρξε τόσον. . . ὑστερικὴ.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ὁμῶς πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων ὡς ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ κ. πρέσβεως μειζόνων ἐν τῷ μέλλοντι ἄλλοῦ που περιπλοκῶν, συμφερώτατα ἐαυτῇ θὰ ἐπραττεν ἂν εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν πρεσβειῶν, εἰς ἃς τοποθετεῖ ἐκάστοτε τὸν κ. Ρούμβολδ, ὠρίζε καὶ τακτικὴν ἰδιαιτέραν πίστωσιν πρὸς καταρτισμὸν ἐν αὐταῖς εἰδικοῦ φαρμακευτικοῦ τμήματος, περιέχοντος πάσας τὰς ἀπαραιτήτους κατασταλτικὰς καὶ ἐνδυναμωτικὰς τῶν νεύρων συσκευὰς καὶ φάρμακα.

Καὶ παρατηρήσατε πόσον φροντίζει δι' ἡμᾶς ὁφ' ὅλας τὰς ἐπιφύεις αὐτῇ ἡ ἀγαπητὴ Ἀγγλία! Πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ μᾶς εἶχε στείλει τὸν ἱεραπόστολον Σώμμερβιλ ἐδῶ διὰ νὰ μᾶς διδάξῃ εὐαγγελικὴν κατήχησιν καὶ τώρα μᾶς στέλλει τὸν διπλωμάτην Ρούμβολδ διὰ νὰ μᾶς κάμῃ ναυτικὴν κατὰσχυσιν.

Ἰδοὺ δὲ καὶ ἡ πιθανωτέρα ἐξήγησις τῆς ὑπερευαισθησίας τῶν νεύρων καὶ τῆς καθόλου συμπεριφορᾶς τοῦ κ. πρέσβεως. Τὸ μυστήριον ταύτης εὐρίσκεται ἐν αὐτῷ τῷ ὀνόματί του, ἀποτελουμένῳ ἐκ δύο λέξεων Rum—ρούμι καὶ bold—αὐθάδης. Ἐπομένως δὲν εἶνε παράξενον τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὑπέβαλε τὴν διακοίνωσιν, ὁ σοβαρὸς διπλωμάτης νὰ ἐδικαιολόγησε τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ὀνόματός του, ἔχων τὴν κεφαλὴν ὀλίγω ἐσκοτισμένην καὶ ἐκ τῶν ἀτμῶν . . . τοῦ πρώτου συστατικοῦ αὐτοῦ.

Τὸ δὲ μικρὸν ὄνομα τοῦ ἐξοχωτάτου κ. Ρούμβολδ εἶνε Ὁράτιος. Ἀλλ' ἡ μόνη σχέσις αὐτοῦ πρὸς τὸν λατῖνον ποιητὴν εἶνε ὅτι ἐκεῖνος μὲν εἴφαλε τὸν ἔρωτα, τὴν δόξαν καὶ τὸν οἶνον, οὗτος δὲ εἴφαλε . . . τὸν κ. Δηληγιάννην.

Μεταξὺ δύο:

— Μὰ τί ἔκαμεν αὐτὸς ὁ Ρούμβολ ποῦ λένε;

— Νά, ἔμαθεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἔχει ὡς ἀρχὴν νὰ ρυμουλκῆται. . .

— Αἶ! . . .

— Καὶ ἐζήτησε νὰ τὴν ρουμβολκῆσῃ! . . .

Κράκ